

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico

judecând, fără citarea părților recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Scutaru Liviu XXXXX, născut la XXXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în mun. XXXXXX, bd. XXXXX, nr.XX, ap.XX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.11.2017– 27.04.2018;

Instanța de apel: 22.05.2018–20.06.2018;

Instanța de recurs: 13.08.2018–11.12.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1.Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 aprilie 2018, Scutaru Liviu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, numindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate în domeniul gestionării drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani 6 luni.

S-a dispus corpurile delictelor – o bancnotă de 100 dolari SUA, două bancnote a câte 20 dolari SUA, o bancnotă de 10 dolari SUA, în total 150 dolari SUA; o bancnotă de 100 euro, zece bancnote de 50 euro, două bancnote a câte 20 euro, în total 640 euro; o bancnotă de 50 hrivne UK; douăzeci și nouă bancnote a câte 200 lei MDA, două bancnote a câte 100 lei MDA, în total 6 000 lei să fie restituite lui Scutaru Liviu.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că Scutaru Liviu în urma înțelegerii prealabile și împreună cu alte persoane necunoscute, din interes material,

în scopul obținerii unui profit, pe parcursul anului 2017, în circumstanțe necunoscute, a intrat în posesia drogurilor, sub formă de marijuană uscată, pe care, ilegal le-a înstrăinat altor persoane. Astfel în perioada 11-12 septembrie 2017, aflându-se pe str. XXXXXXXX 96 din mun. XXXXXXXX, Scutaru Liviu a înstrăinat lui Oleinic Pavel contra sumei de 3 000 lei 20 gr. de marijuană, care se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri în proporții mari, iar la 14.09.2017, orele 20⁵⁵, în timp ce se afla pe str. Sarmizegetusa 96 din mun. Chișinău, în cadrul percheziției corporale a inculpatului, a fost depistat și ridicat un vas din metal cu capac din polimer (termos), care conținea masă vegetală uscată, care potrivit raportului de expertiză 34/12/1-R-5453 din 06.10.2017, reprezintă părți terminale ale plantelor de culoare verde-cafenie, ce reprezintă marijuana cu cantitatea de 7 306 gr., ce se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri în proporții mari, drogurile fiind pregătite și destinate înstrăinării terțelor persoane, precum și cântar electronic, pe suprafața căruia, conform aceluiași raport, s-au depistat particule unice de marijuană, care se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în baza art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu prevederile art.106 Cod penal mijloacele financiare depistate și ridicate în cadrul percheziției corporale de la Scutaru Liviu, și anume: o bancnotă de 100 dolari SUA, două bancnote a câte 20 dolari SUA, o bancnotă de 10 dolari SUA, în total 150 dolari SUA; o bancnotă de 100 euro, zece bancnote de 50 euro, două bancnote a câte 20 euro, în total 640 euro; o bancnotă de 50 hrivne UK; douăzeci și nouă bancnote a câte 200 lei MDA, două bancnote a câte 100 lei MDA, în total 6 000 lei, să fie confiscate în beneficiul statului.

A încasa de la Scutaru Liviu în folosul statului cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizei chimice - suma de 1 680 lei.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, la numirea căreia nu s-a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal și de gravitatea infracțiunii, care atentează la sănătatea populației, astfel că aceasta nu este capabilă de a realiza scopul pedepsei penale prevăzut la art.61 Cod penal;

- instanța nu a luat în considerație că inculpatul anterior a mai fost atras la răspundere penală, iar executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune, iar acesta n-a conștientizat consecințele aplicării pedepsei penale și a săvârșit intenționat, din nou, o infracțiune gravă. Prin urmare aplicarea repetată a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia este inefficientă în speța dată;

- concluziile instanței de fond referitor la necesitatea aplicării în privința lui L. Scutaru a prevederilor art.90 Cod penal este eronată și nejustificată și nu corespunde gravității faptei imputate și circumstanțelor cazului, în coroborare cu personalitatea condamnatului, precum și comportamentul acestuia în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, care formal a recunoscut vinovăția;

- banii ridicați de la inculpat urmau a fi confiscați în folosul statului, ca obținuți în urma comiterii infracțiunii, adică venituri rezultate din înstrăinarea drogurilor, ori asupra

inculpatului au fost depistate mijloace financiare în diferite valute, iar proveniența acestor bani n-a fost justificată;

- instanța de judecată a admis ca probe care ar justifica proveniența banilor înscrisurile prezentate de apărare, realizate în luna martie 2018, însă acestea au fost prezentate cu scopul de a asigura un caracter aparent licit al dobândirii mijloacelor financiare. Aceste înscrisuri întocmite exclusiv- din declarațiile inculpatului, asupra existenței unei presupuse datorii, n-au fost dovedite prin alte probe obiective, iar simpla adresare cu o cerere la poliție niciodată nu poate justifica proveniența bunurilor;

- atât la etapa urmăririi penale, cât și în ședințele de judecată, până la audierea inculpatului, acesta n-a reclamat faptul că banii rezultă dintr-o presupusă convenție civilă sau litigiu de ordin patrimonial, or, până la reținere inculpatul n-a fost angajat în câmpul muncii, n-a desfășurat un alt gen de activitate generatoare de beneficii, prin urmare deținerea de către el a sumei relativ consistente de bani nu este justificată nici într-un mod, această sumă fiind provenită din activitatea criminală de înstrăinare a drogurilor;

- sentința este pasibilă anulării și din motivul neîncasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată, or, în sentință nici nu a fost reflectat acest fapt. Prin urmare, este necesar de a încasa de la inculpat în folosul statului, cu titlu de cheltuieli de judecată, 1 680 lei, bani utilizați pentru efectuarea expertizei chimice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2018, apelul declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată parțial sentința în partea cheltuielilor judiciare și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a dispus încasarea de la Scutaru Liviu în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 680 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În argumentarea soluției adoptate s-a menționat că instanța de fond a cercetat complet, obiectiv și sub toate aspectele probele prezentate de părți și just a apreciat circumstanțele de fapt, corect încadrând acțiunile inculpatului în baza art.217¹ alin.(3) lit. b),f) Cod penal.

Argumentele apelantului referitor la pedeapsa stabilită, care în opinia procurorului este prea blândă, Colegiul le-a respins și a menționat că instanța de fond la stabilirea categoriei, quantumului și modului de executare a acesteia pe deplin a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, de scopul acesteia, precum și a luat în considerație toate circumstanțele cauzei stabilindu-i lui Scutaru Liviu o pedeapsă legală și echitabilă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

Concomitent, Colegiul a mai menționat că antecedentele penale în privința inculpatului, survenite în urma condamnării acestuia la 29.03.2012 de către Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, sunt stinse, astfel că acestea nu pot fi considerate ca circumstanțe agravante în temeiul art.77 alin.(1) lit. a) Cod penal, precum și nu pot fi reținute ca recidivă.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele procurorului referitor la netemeinicia concluziei instanței de fond vis-a-vis de confiscarea specială a mijloacelor bănești și a menționat că, în speța dată, consideră nemotivată confiscarea specială a mijloacelor bănești menționate. Astfel, s-a reținut că la baza învinuirii lui Scutaru Liviu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b), f), Cod penal partea acuzării a indicat ca probă, mijloacele financiare care au fost ridicate în cadrul percheziției corporale, de la inculpat la data de 14.09.2017 și recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 14.09.2017, însă în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond partea

acuzării nu a argumentat necesitatea recunoașterii mijloacelor bănești respective în calitate de corpuri delictive și nici nu a indicat care este legătura cauzală a acestor sume de bani cu fapta incriminată lui Scutaru Liviu. Prin urmare Colegiul penal a conchis că, instanța de fond corect a acceptat alegațiile apărării precum că, mijloacele bănești ridicate în cadrul percheziției corporale a inculpatului din 14.09.2017, se aflau în posesia lui Scutaru Liviu urmare a încheierii unei tranzacții de vânzare cumpărare a unui mijloc de transport care a avut loc între cet. Damaschin Valeriu și inculpat.

Reținând cele menționate instanța de apel a statuat că, prima instanță corect a concluzionat că mijloacele financiare care au fost ridicate în cadrul percheziției corporale, de la inculpat la data de 14.09.2017 urmează a fi restituite proprietarului.

De rând cu cele menționate, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentele apelantului în partea ce privește soluționarea chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare și a menționat că, în conformitate cu prevederile art.227-229 Cod de procedură penală, acestea urmează a fi încasate de la inculpat, deoarece reprezintă cheltuieli judiciare care au fost suportate de către stat pentru efectuarea expertizei chimice.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care indicând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită, casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de individualizarea pedepsei și neaplicarea confiscării speciale, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat s-au invocat următoarele:

- decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, fiind stabilite pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și anume în partea neaplicării confiscării speciale a mijloacelor bănești ridicate în cadrul percheziției corporale de la inculpatul Scutaru Liviu;

- la stabilirea categoriei, quantumului și modului de executare a pedepsei instanțele de fond nu au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea faptei, precum și de persoana celui vinovat și i-au numit lui Scutaru Liviu o pedeapsă prea blândă, inechitabilă, care nu va fi capabilă să realizeze scopul pedepsei penale prevăzut la art.61 Cod penal;

- concluzia instanțelor de fond prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei este eronată, instanțele nu au ținut cont de faptul că inculpatul anterior a mai fost condamnat și i s-a stabilit pedeapsa cu aplicarea art.90 Cod penal, însă acesta nu și-a revizuit atitudinea față de valorile sociale și comportamentul său față de membrii societății și din nou a comis cu intenție o infracțiune;

- concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea confiscării speciale a mijloacelor bănești ridicate în cadrul percheziției corporale de la Scutaru Liviu este neîntemeiată, or, inculpatul până la reținere n-a fost angajat în câmpul muncii, n-a desfășurat un alt gen de activitate generatoare de beneficii, prin urmare deținerea de către el a sumei relativ consistente de bani nu este justificată nici într-un mod. Această sumă fiind provenită din activitatea criminală înstrăinarea drogurilor și respectiv în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal urmează a fi supusă confiscării speciale.

7. Asupra recursului declarat, inculpatul Scutaru Liviu a depus referință, prin care solicită respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece decizia instanței de apel este riguros argumentată, legală și întemeiată.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta, urmează a fi admis din următoarele considerente.

Drept temei pentru recursul ordinar procurorul a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală – instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, criticând hotărârile adoptate doar în partea stabilirii pedepsei, nefiind de acord cu menținerea soluției instanței de fond prin care lui Scutaru Liviu i s-a stabilit pedeapsa – 4 ani închisoare cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, și în partea neaplicării confiscării speciale.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate de recurent, Colegiul lărgit constată, că argumentele invocate de procuror în recursul declarat își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuate în cauză, inclusiv sub aspectul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului și în partea neaplicării confiscării speciale.

Referitor la critica recurentului privind netemeinicia concluziei privind menținerea pedepsei stabilite – 4 ani închisoare și oportunitatea dispunerii suspendării executării acesteia Colegiul reține că, aplicând prevederile art.90 Cod penal, instanța de fond și-a motivat soluția succint la acest capitol indicând că în privința lui Scutaru Liviu *“nu s-au stabilit circumstanțe agravante, fiind reținute ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției și căința sinceră”*, iar instanța de apel fiind sesizată prin apel de către acuzatorul de stat asupra acestui aspect nu s-a pronunțat la modul convenit cu o argumentare clară, menționând doar tangențial *„instanța de fond corect a aplicat în privința inculpatului prevederile art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei privative de libertate”*.

În acest context Colegiul lărgit mai reține că, acuzatorul de stat în apelul declarat, a indicat că instanța de fond la soluționarea chestiunii referitoare la stabilirea cuantumului și modului de executare a pedepsei stabilite, nu au luat în considerație și un alt aspect important și anume: nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care potrivit art.16 alin.(4) Cod penal se clasifică ca infracțiune **gravă, care atentează la sănătatea populației**, însă instanța de apel a omis să se pronunțe și asupra acestui argument, astfel în decizia recurată nu se regăsește nici o concluzie a instanței, care ar combate argumentele apelantului invocate în acest sens.

La acest capitol instanța de recurs relevă că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, **echitabilă**, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia a fost condamnată, iar după caz, instanța **este în drept** de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv art.90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente, însă **instanțele sunt obligate să-și argumenteze concluziile la acest capitol.** În speță însă, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestor motive, limitându-se doar la constatarea că individualizarea pedepsei a fost efectuată corect, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Referitor la argumentele recurentului în partea ce ține de neaplicarea confiscării speciale a mijloacelor bănești ridicate în cadrul percheziției corporale de la inculpatul

Scutaru Liviu Colegiul penal reține următoarele:

Potrivit apelului și recursului declarat procurorul invocă, că în cadrul percheziției corporale la Scutaru Liviu au fost depistate mijloace bănești în diferită valută, iar proveniența acestor bani nu a fost justificată, or inculpatul până la reținere nu a fost angajat în câmpul muncii și nu a desfășurat nici un alt gen de activitate care i-ar fi adus beneficii, astfel că acuzatorul consideră că deținerea de către Scutaru Liviu a unei sume bănești relativ impunătoare, în speță nu a fost justificată. Aceasta a provenit din activitatea criminală de înstrăinare a drogurilor și respectiv urma, în temeiul art.106 Cod penal, să fie supusă confiscării speciale

Analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de recurent, instanța de recurs reține că apărarea a prezentat ca probă care confirmă proveniența mijloacelor bănești și atestă legalitatea deținerii acestora de către Scutaru Liviu procura nr.2667 din 28.08.2017 (f.d.178 vol. I), indicând că inculpatul a obținut banii în urma vânzării unui mijloc de transport.

Sub acest aspect Colegiul lărgit reține că instanța de apel, la baza concluziei privind neaplicarea confiscării speciale a invocat că: „*mijloacele bănești ridicate de la inculpat în cadrul percheziției din 14.09.2017, se aflau în posesia lui Scutaru Liviu urmare a încheierii unei tranzacții de vânzare-cumpărare a unui mijloc de transport care a avut loc între cet.Valeriu Damaschin și inculpat”.*

Verificând procura nr.2667 din 28.08.2017, Colegiul lărgit consideră pripită concluzia instanței de apel precum că prin acest act se certifică că între Scutaru Liviu și Damaschin Valeriu a avut loc o tranzacție de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport IVECO DAILY, or, din textul actului notarial nu rezultă o astfel de tranzacție, dar se atestă că inculpatul i-a încredințat lui Damaschin Valeriu dreptul de a administra și a exploata mijlocul de transport pe un termen de un an.

Acestea fiind menționate instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel suferă de insuficiență în partea motivării soluției privind neaplicarea confiscării speciale a mijloacelor bănești ridicate de la Scutaru Liviu.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel era obligată să pună în discuție și să verifice argumentele acuzării invocate în acest sens și ținând cont de probele prezentate de părți să-și argumenteze amănunțit și clar soluția adoptată.

În concluzie instanța de recurs reține, că temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, invocate de recurent, persistă în cauză.

Încălcările enunțate determină, incontestabil, Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecători, unde instanța de apel, urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină cont de cele expuse în prezenta decizie, să înlătore erorile admise, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra motivelor invocate în apel și în recurs, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cu respectarea prevederilor art.art.414, 417, 419 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Devder Djulieta, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2018 în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și în partea neaplicării confiscării speciale și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate se mențin.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, este irevocabilă, pronunțată integral la 10 ianuarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Nadejda Toma

Victor Boico

O p i n i e s e p a r a t ă**a judecătorului Timofti Vladimir**

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Scutaru Liviu Veaceslav**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2018 în privința lui Scutaru Liviu Veaceslav, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și în partea neaplicării confiscării speciale, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de judecată în alt complet de judecată. În rest au fost menținute dispozițiile deciziei atacate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar nu am fost de acord cu soluția adoptată și am propus o altă soluție, de admitere a recursului ordinar declarat de procuror în partea stabilirii pedepsei, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Scutaru Liviu, iar în rest să fie menținute dispozițiile deciziei atacate.

2.1. Pentru a fi mai succint, indic că susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-7 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2018, în prezenta cauză.

3. Totodată, indic că susțin în tot poziția instanței de apel indicată în partea descriptivă a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2018, privindu-l pe Scutaru Liviu (f.d. 227-229), pct. 6, or, instanța de apel corect a constatat că din materialele cauzei penale rezultă că este nemotivată solicitarea procurorului privind confiscarea specială a mijloacelor bănești ridicate de la inculpat în cadrul percheziției, nefiind probat că aceste mijloace bănești provin anume din activitatea infracțională a inculpatului Scutaru Liviu, prin ce atest că în prezenta speță nu poate fi dispusă confiscarea specială, deoarece nu au fost întrunite condițiile stipulate de art. 106 Cod penal, iar soluția susținută de colegi contravine prevederilor art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, art. 13 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

4. Mai mult, am susținut motivarea din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2018 (pag. 5), unde s-a indicat că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării executării pedepsei stabilite inculpatului și anume în partea menținerii de către instanța de apel a soluției primei instanțe prin care inculpatului Scutaru Liviu i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în temeiul art. 90 Cod penal, însă nu am fost de acord cu soluția de dispunere a rejudecării de către instanța de apel a cauzei în această parte, or în temeiul art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar este împuternicită să corecteze eroarea admisă de instanța de apel, să rejudece cauza în această parte și să pronunțe o nouă hotărâre prin care să fie exclusă

aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Scutaru Liviu, or prin această soluție nu se agravează situația condamnatului.

În această ordine de idei, notez că prin această soluție, în speță aveau să fie respectate exigențele art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnaților, or urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei. Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „*condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată*”. În acest mod, suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

Prin urmare, atrag atenția că prin agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

În baza celor expuse, consider că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a pedepsei stabilite în același sens.

5. Reieșind din aceste considerente, am propus soluția, conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, de admitere a recursului ordinar declarat de procuror în partea stabilirii pedepsei, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2018 în latura penală, și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Scutaru Liviu, iar în rest să fie menținute dispozițiilor deciziei atacate, însă nu am fost susținut de ceilalți judecători.

Judecător

Timofti Vladimir